

Commune skal henregnes til en anden som et Udredningslæg; deraf vil blandt Andet let opstaae den Folge, at nogle af Beboerne i et Sogn komme til at udrede Byrden paa een Maade, idet de nemlig som et Hovedsogn, om man saa vil kalde det, overtog selv at udrede Heste, medens derimod den anden Deel af Sognet overlod Sagens Afgjørelse til Amtsraadet eller drog Omsorg for Byrdens Udredelse paa en anden Maade. Derved vilde opstaae en Forskjellighed mellem Beboerne i enkelte Sogne, og det kunde let give Anledning til Tvivl og maaskee til Disputer. Men denne Sag er dog, saaledes som det ærede Udvalg har stillet den, ikke af nogen særdeles Betænkelse, saavidt Regjeringen skønner; thi, om det end skulde vise sig, som man befrygter, at dette Forhold skulde medføre endel Forviklinger i det praktiske Liv, saa vil det maaskee senere hen af sig selv kunne gaae over til den Maade, som Udkastet har tilsigtet, og som ogsaa Udvalgets Forslag har ladet staae aabent, at det bliver Amtsraadet, som kommer til at sørge for Udredelsen. Da altsaa dette Spørgsmaal ikke er affaaert, idet det ikke udtrykkeligt er paalagt ethvert Sogn, eller saaledes som Sognene inddeles i Læg, ubetinget at paatage sig denne Byrde, men de kunne anmode Amtsraadet om at besørge Sagen, saa er der Intet til Hinder for, at Sagen i det praktiske Liv vil kunne ordnes paa den Maade, som man anseer for hensigtsmæssigst, og som maaskee ogsaa med Hensyn til Militairtaten vil vise sig i Tidens Længde at være den rigtigste. Hvad iøvrigt de Bemærkninger angaaer, som her idag ere faldne om Bæmseligheden af Forholdet mellem Landcommunalbestyrelsen og Kjøbstadcommunalbestyrelsen, da har man ikke troet, at det vilde være en Betænkelse af nogen særdeles Betydning. Det er vistnok et usædvanligt Forhold, her vil fremstaae, men man maa altid erindre, at Kjøbstadcommunalbestyrelsen her kun erholder Besørgelsen af et saa ubetydeligt Accessorium til den hele Foranstaltning, at det dog ikke gaaer an, naar Foranstaltningen iøvrigt ordnes under Et, at Kjøbstadcommunalbestyrelsen fungerer ganske isoleret fra Landcommunalbestyrelsen; man kan vel desuden ogsaa gaae ud fra, at Amtsraadet

er interesseret i at besørge denne Sag saa oeconomic som muligt, og i Reglen vil være istand til at besørge den paa en mere oeconomic Maade end Kjøbstadcommunalbestyrelsen, og at derfor Kjøbstadcommunalbestyrelsen i dette Forhold vilde finde sig vel tjent med at lade Sagen blive afgjort af Landcommunalbestyrelsen. Nu er der iøvrigt ved det Forslag, som det ærede Udvalg har gjort, ogsaa holdt en Udveiaaben til at Kjøbstadcommunalbestyrelsen, naar den ikke anseer sig betrygget ved at Sagen overdrages i Amtsraadets Hænder, selv kunde besørge Udredningen af de Heste, som der maatte komme til at paahvile Kjøbstæderne at udrede, men jeg antager rigtignok, at det i Reglen vilde blive Amtsraadet, som kom til, ogsaa for Kjøbstædernes Hartkorns Vedkommende, at overtage det, fordi det vilde erkjendes af Kjøbstadcommunalbestyrelsen, at en saadan Sag ordnes lettere under en Autoritet, som har med mange lignende Tilfælde at gjøre, fremfor under en, som kun har med et ganske enkelt at gjøre.

Slæten: Skjøndt jeg paa ingen Maade antager, at noget Amtsraad kan og endnu mindre vil forurette Kjøbstædernes Hartkornsbrugere, med Hensyn til Districtshestens Ansaffelse, saa maa jeg dog paa det Barmeste anbefale det af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te District (S. M. Hansen) stillede Forslag. Den ærede Ordfører har, saavidt jeg forstod ham, heller ikke anført Noget, som kunde være til Hinder for at antage dette Forslag, og jeg troer, at, naar vi antage det, da er det ikke mere end hvad vi ligefrem skulde de Kjøbstads-Hartkornsbrugere, jeg mener endogsaa, at det Modsatte vilde være en ligefrem Tilfidsfattelse af disses Ret. Den høitagtede Justitsminister meente vel, at Kjøbstædernes Deeltagelse, forsaavidt jeg forstod det fremmede Udtryk rigtigt, som han brugte, i Ansaffelse af Districtshesten var høist ubetydelig; men ligemeget, saalænge de ikke paa nogen Maade have været deeltagende i at vælge Amtsraadsmedlemmer, saa troer jeg, at det vilde være en Uretfærdighed mod dem at underlægge Amtsraadet Afgjørelsen for Kjøbstads-Hartkornsbrugernes Vedkommende. Den høitagtede Minister nævnte ogsaa, at ved Udvalgets Indstilling var Spørgsmaalet holdt aabent, og det